

Salezijanski VESTNIK

Sveti ljudje spreminjajo svet

Levi in desni vihar

Misijonar Janez Janež

582

MAREC–APRIL

2

2013

GLASILO ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO IN PRIJATELJE DON BOSKA

12 MARIJA **Na koncu bo zmagalo Marijino brezmadežno srce**

Fatima je odgovor nebes na revolucijo, trajajočo 200 let, in na končni poskus v dvajsetem stoletju, da bi izruvali Kristusa iz src in iz človeške zgodovine ter uničili Cerkev [...] Fatimsko sporočilo se konča s prerokbo, ki se bo gotovo izpolnila: »*Na koncu bo zmagalo moje Brezmadežno Srce.*«

14 MISIJONI **Afrika potrebuje učiteljev**

Salezijanski vestnik je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. V slovenskem jeziku je začel izhajati leta 1904. Danes SV po svetu izhaja v 57 izdajah, v 29 jezikih in v 131 državah.

MAREC–APRIL 2013, ŠT. 2
Skupna številka: 582, letnik 86
ISSN 0353–0477, dvomesečnik
Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska.

Urednik: Marjan Lamovšek
Uredniški odbor: Janez Potočnik, Ivan Turk, s. Marija Imperl, Janez Krnc, Marko Košnik
Lektorica: Jerneja Kovšca
Grafična zasnova: mati design

6 S POTI **Koraki v svet, ki ga kažejo sanje**

Računalniška postavitev: Salve, Patricija Belak
Foto naslovnica: Drago Gačnik
Izdajatelj: Salezijanski inšpektorat
Založba: Salve d.o.o. Ljubljana
Tisk: Tiskarna Pleško

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE
Salezijanskega vestnika in za druge namene lahko nakažete na račun:

SIS6 2420 0900 4141 717
sklic 00 06
Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Lj.

- 3 **UVODNIK**
- 4 **KOLUMNA**
Vzgojiti najprej ljudi,
ki bodo imeli sebe v oblasti!
- 6 **S POTI**
Koraki v svet,
ki ga kažejo sanje
- 8 **MOLIVCI**
Janez Bosko
med počitnicami
- 9 **SALEZIJANSKA DRUŽINA**
Skupnost Nova pesem
- 10 **MOJ POGLED**
Levi in desni vihar
- 14 **MISIJONI**
Afrika potrebuje učiteljev
- 18 **MAJCN**
Sprejeli so me za svojega
- 20 **OBLETNICA**
100-letnica rojstva
Janeza Janeža
- 22 **NOVICE**

PODATKI ZA STIK
Distribucija in stiki: Janez Potočnik

NASLOV UREDNIŠTVA
Salezijanski vestnik
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

Telefon **01/42.73.028**
E naslov **vestnik@sdb.si**
Spletna stran **www.donbosko.si**

JANEZ POTOČNIK

SALEZIJSKI INŠPEKTOR

Sveti ljudje spreminjajo svet

Pred kratkim so v nabito polni dvorani Majcnovega doma mladi iz misijonske skupine 'Pridi' pripravili že deseti muzikal o materi Tereziji z naslovom: Svinčnik zanj. Presenetili so me in prepričali. Predvsem zato, ker so mladi igralci in pevci tako zelo »vstopili« v življenjsko sporočilo, v sporočilo svetosti, v sporočilo popolne predanosti Gospodu in njegovemu klicu čisto preproste žene, pa vendar žene, ki je premaknila svet v temeljih. Sveta v bistvu ne spreminjajo niti ne osrečujejo politiki in vladarji, ne mogotci tega sveta, ne nastopači na takih in drugačnih odrih sveta ... svet v resnici in globini spreminjajo in osrečujejo samo svetniki, tisti, ki so svoje življenje absolutno zapisali Gospodu in dovolili, da jih je vodila Gospodova roka: »Bogu sem obljubil, da bom do zadnjega diha živel za svoje fante!« Tako se je »zaobljubil« sv. Janez Bosko, svetnik mladih. Sto let pred materjo Terezijo je naredil podoben korak kot ta sveta žena. Do zadnjega se je prepustil Gospodovi roki. Iz preprostega duhovnika je postal »velikan«, ki je s svojo karizmo objel mlade vsega sveta. In ta njegov objem ljubezni se nadaljuje tudi v naš čas: sicer nekoliko drugače, a z istim sporočilom: že od leta 2009 po svetu romajo relikvije očeta in učitelja mladine sv. Janeza Boska. Svetnik prihaja med nas. Ob obisku tega velikana svetosti smo tudi mi povabljeni, da se odločimo za svetost, za življenje popolne predanosti Gospodu.

Tako je živel tudi papež Benedikt XVI. V iskrenem soočenju s seboj in v pogovoru z Gospodom se je odločil, da se umakne. Don Bosko, ki je tako zelo ljubil Cerkev in papeža, nam v svojem nasledniku Pascualu Chavezu sporoča: "Ko svetemu očetu, tako kot bi storil sv. Janez Bosko, izražamo vso svojo hvaležnost za velikodušnost, s katero je služil Cerkvi in se je v očetovski drži izkazal tudi v odnosu do naše družine, ga v teh trenutkih njegovega življenja spremljamo s svojo veliko ljubeznijo in molitvijo. S klicanjem Svetega Duha molimo za Cerkev, da bi on vodil trenutke sklepanja tega pontifikata in sklicanja konklava. Izročimo svetega očeta in vso Cerkev Mariji Brezmadežni Pomočnici. Kot vedno v zgodovini se bo ona še naprej razodevala kot mati in učiteljica."

Vzgojiti najprej ljudi, ki bodo imeli sebe v oblasti!

JANEZ VODIČAR

SALEZIJANEC

Če le odpremo televizijo, radio ali časopis, nas bo na vsakem koraku pozdravilo zgražanje nad oblastjo.

Tega smo že vajeni, bi lahko mirno rekli, ampak ko sedaj še na cesto ne moremo, ne da bi se zaleтели v take ali drugačne demonstracije proti oblasti, je pa že malo preveč. Končno se mnogi vprašujemo, kje je tista prava oblast in kaj počne, da jo lahko naključno mimoidoči dobi po glavi ali ne more mirno opravljati svojega dela. Starejši pravijo, da bi nek red že moral biti, če nočemo še slabšega življenja, kot smo si ga pridelali v trenutni krizi. Ko gledamo razjarjene protestnike in opremljene policiste, se nam upravičeno pojavi dvom v sposobnost kogarkoli, da bi mirno ustavil ne-

zadovoljstvo ljudi. Karkoli si že mislimo o zahtevah ulice in njenem razglašanju za narod, se moramo zavedati, da je ljudi lahko nahujskati k nerganju in jih pripraviti k obsojanju drugače mislečih, težje pa je koga v tej razjarjenosti ustaviti in mu pravočasno vzeti kamen iz rok. Še zlasti, ker so mnogi tam bolj zaradi zabave in ne ker bi zares hoteli to, kar piše na njihovih transparentih.

Ob vsem tem trušču proti takim in drugačnim oblastnim strukturam se redko sliši, da smo si vse to sami izvolili. Še najslabši izgovor je, da kdo ni šel na volitve in zato nima nič pri tem. Prav ta morda danes

glasno zahteva neposredno demokracijo. Bi moral najprej vzeti kamen v roke in se z njim tolči po glavi, da bi se omehčala za polno odgovornost, ki jo terja skupno življenje. Vse bolj smo podobni otrokom, ki si zaželiyo zdaj tega, zdaj one-

Foto: G. Valič

ga in nikoli niso z nobeno stvarjo zadovoljni, ampak se trmasto zavlečejo v svoj kot in jezno brcajo v zid. Za otroke je to način učenja in je nesmiselno od njih pričakovati, da bodo kar vedeli, kakšne posledice ima tako obnašanje. Starši so tisti, ki otroku dopovejo, da si ne more vsako minuto izmisliti kaj drugega in mu počasi odmerjajo merico odgovornosti za njegovo ravnanje.

Ko opazujemo protestnike, ko smo skupaj z njimi na ulici, ko jih poslušamo, ko beremo njihove zahteve, prepogosto dobimo občutek, da so dober odraz tistih, proti katerim protestirajo. Sami ne vedo, kaj bi radi in kam njihove zahteve vodijo. Zahtevajo pravno državo, sami pa se požvižgajo na pravni red; zahtevajo večjo možnost udeležbe pri oblasti, nikogar pa ni, ki bi se hotel izpostaviti in prevzeti odgovornost. Gotovo se nas

s policijo ne da vzgojiti, ne, ker smo prestari, ampak ker to ne pelje do tega, kar nam v tem trenutku manjka: oblast z odgovornostjo. Kot otroku, ki v trmi razmetava svoje igrače, palica ne prinese pameti. Ne obvlada se in ne ve, da s tem ničesar ne reši, ampak si nakopava dodatno delo – pospravljanje razmetanega, če seveda nima neumnih staršev, ki zaradi ljubelega miru to naredijo namesto njega.

Lahko se je odpovedati hrani, če smo siti, in še kaj podobnega nam v teh dneh pride na ušesa. V tem postnem času bi se odrasli lahko učili pri otrocih: raje ne bo jedel, ne bo si privoščil tega ali onega, kot prelomil svoje otroške jeze, trme. Otrok hoče biti gospodar, na tak ali drugačen način. Veliko lažje se je odpovedati temu ali onemu kot gospodariti sebi in ne nasedati vsemu, kar se nam ponuja. Če hočemo

dobro oblast, moramo prej vzgojiti ljudi, ki bodo imeli sebe v oblasti. Ne kakorkoli, ampak tako, da ne nasedamo vsaki skušnjavi, ki se nam ponuja. Kot Jezus bi morali vsi najprej v svojo puščavo, da se soočimo s sabo in slabim v sebi. Šele takrat bomo lahko prinašali svetu pravo oblast, ki ne bo le od tega sveta. Postni čas je priložnost, da se vprašamo, kje bomo našli moč in oblast nad sabo, da bomo zmogli držati besedo, ki smo jo dali drugim.

Koraki v svet, ki ga kažejo sanje

MARKO SUHOVERŠNIK

SALEZIJANEC

Sanje pri devetih letih Janezu Bosku niso šle iz glave in zato je iskal možnosti, kako bi se lahko učil: ob paši krav na becchijskih poljanah, ob delu na njivah ali doma ob polbratu Antonu. Becchi je skoraj idiličen zaselek, strnjen v breg, nad katerim danes kraljuje zanj očitno prevelik kompleks Colle Don Bosco. Stara cesta nad zaselkom vodi po vrhu hriba do Morialda in naprej do Castelnuova. Če korak malo zastane in se razgledamo naokrog, nam pogled gotovo obstane na visokem zvoniku kraja, ki se strnjeno stiska na levem hribu nad široko ravnino pod nami.

Pročelje
nekdanjega
semenišča
v Chieriju

To je **Buttigliera d'Asti**, ki še danes s svojimi skoraj 2.500 prebivalci utripa staro življenje. Sam se je najbolj spominjam zaradi ozkih cest skozi naselje, ko smo prihajali na Colle in se mi je zdela kot neko »ozko grlo« ali pa šivankino uho, skozi katero sem

se oziral proti 80-metrski kupoli zgornje cerkve vstalega Kristusa. Dandanes nas moderna obvoznica pelje daleč naokrog in nam prikrajša ta majhen biser Piemonta. Buttigliera je namreč pomembno povezana tudi z Janezom Boskom. V župnijski cerkvi

sv. Blaža je 18-leten leta 1833 prejel zakrament sv. birme.

Preden se odpravimo v največji kraj pred Turinom, v Chieri, tako pomemben za našega svetnika v času študija, se za trenutek še pomudimo v že omenjenem **Morialdu**. Tu je namreč do-

Od Becchov do Chierija

končal svoje življenje Jožef Calosso, ki je 14-letnega Janeza spodbudil k učenju in ga povabil k sebi ter s poukom latinščine odstiral pot njegovim sanjam. Malokdo pa ve, da je gospod Calosso za Janezovo milostno leto hudo trpel kar 10 let. Bil je namreč eden najbolj učenih teologov tistega obdobja v Piemontu, ki so ga okupirali svobodomiselnih in protikatališki Francozi. Ker jim je bil trn v peti, so ga obtožili najpodlejših grdobij, ki se dobesedno ponavljajo tudi dandanes. Politično stremuški turinski kardinal ga je zato suspendiral iz vseh služb in naslovov ter ga poslal v podružnično mežnarijo v Morialdu ... A očitno je bilo to po Božji volji ...

Chieri. Živahno in trmasto mesto, ki se brani sence velikega Turina, čeprav ne-

uspešno. V don Boskovem stoletju razvijajoče se mesto s kmečkimi priseljenci, ki so postajali meščani, v prejšnjem stoletju na višku v tekstilni industriji, danes pa zaradi ugodne zemljepisne lege privablja nove in nove prebivalce in se utrjuje v terciarnem sektorju. Gizdavo v svoji učenosti, ki pa je obrodilo mnoge sadove.

Janez Bosko se je prav tu temeljno študijsko izoblikoval v svojem napredovanju v poklicu duhovnika. Od leta 1831 do 1835 je tu obiskoval javne šole, nato pa vstopil v nadškofijsko semenišče. Od njega je danes ostala le še stavba z zanemarjenim notranjim dvoriščem, ki jo zaseda desetina lokalnih društev in organizacij, kar nazorno kaže tudi velika

tabla z vsemogočimi napismi ob vhodu. Le še pročelje semeniške cerkve sv. Filipa Nerija zaljša promenadno ulico, ki vodi vse do čudovite stolnice, kamor se je Janez redno zatekal k molitvi in koreninam. Kako ne, v krstilnici stolnice je bil krščen njegov stari oče po očetovi strani.

"Politično stremuški turinski kardinal je Jožefa Calossa suspendiral iz vseh služb in naslovov ter ga poslal v podružnično mežnarijo v Morialdu. A očitno je bilo to po Božji volji ..."

Chieri
staro mestno
jedro

Janez Bosko med počitnicami

IVAN TURK

VODITELJ SALEZIJSKEGA
MOLITVENEGA ZDRUŽENJA

V prejšnji številki SV nam je Janez Bosko spregovoril o tem, kako je kot bogoslovec preživel prosti čas in razvedrilo med šolskim letom. V njegovih Spominih beremo tudi o njegovem preživljanju šolskih počitnic, pa tudi o prvih izkušnjah pridiganja.

Čas počitnic sem skušal uporabiti za branje in pisanje, vendar si nisem določil natančnega urnika, zato pogosto nisem ničesar končal. Dolgčas sem preganjal s fizičnim delom: krojil in šival sem obleke, delal čevlje, delal sem tudi z železom in lesom. Na mojem domu v Morialdu je še vedno pisalna miza, kuhinjska miza in nekaj stolov, 'mojstrovine', ki sem jih naredil v tistih počitnicah. Prijel sem tudi za koso in kosil travo, na njivi sem žele pšenico. V kleti sem pripravljaval sode, stiskal grozdje, pretakal mošt.

Le ob nedeljah in praznikih sem se lahko posvetil fantom. Številni med njimi so se bližali šestnajstemu, sedemnajstemu letu, pa niso še nič vedeli o veri. Užival sem, ko sem jih učil krščanskega nauka.

Fantiče vseh starosti, resnično željne uka, sem učil branja in pisanja. Šola je bila zastoj, pogoji pa: vztrajnost, zbranost in mesečna spoved. Nekateri se tega niso držali in so odnehali, drugi so razumeli, da je to nekaj pomembnega, in so resno delali.

S privoljenjem svojega župnika sem imel pridige in kratke nagovore. Ne vem, kakšno duhovno korist so imeli ljudje od mojih govorov. Povsod so mi ploskali, končalo pa se je tako, da sem se prevzel. A nekega dne sem dobil pošteno lekcijo.

Po pridigi o Marijinem rojstvu sem želel slišati mnenje preudarnega moža. Zasal me je s pohvalami, da jih ni bilo ne konca ne kraja: »Vaš govor o dušah v vicah je bil čudovit!« Jaz pa sem govoril o Marijini veličini ...

MOLITVENI NAMENI

MAREC

Da bi kristjani v postnem času resno vzeli klic Cerkve k osebnemu spreobrnjenju po molitvi, pokori in dobroti.

APRIL

Da bi se v letu vere zavedali, da nove evangelizacije ni brez globoke osebne povezanosti s trpečim, umirajočim in vstalim Kristusom.

MAJ

Svetnik med nami. Prosimo, da bi romanje relikvij sv. Janeza Boska v Sloveniji spodbudilo mlade, da bi si zastavili vprašanje: kaj pa, če Bog tudi mene kliče, da bi uresničil svoje mladostne sanje kot član salezijske – don Boskove družine?

V Alfianu sem želel slišati mnenje župnika Jožefa Pelata, moža globoke vere in velikih izkušenj.

Svetoval mi je: »Opustite klasični jezik in slog, govorite po domače, domače, domače! Ne filozofirajte, navajajte zglede, dajajte preproste in koristne nasvete. Vedite, da ljudje slabo sledijo, zato je treba o verskih resnicah govoriti kar najbolj preprosto.«

Tega očetovskega nasveta sem se držal vse življenje. V svojo sramoto pa še vedno hranim tiste prve govore. Ko jih vzamem v roke, ne najdem v njih drugega kakor nečimrnost in željo, da bi bil »po zadnji modi«.

Skupnost Nova pesem

s. IRENA NOVAK
HČI MARIJE POMOČNICE

Salezijanska karizma ni barvita le zaradi številnih redovnih ustanov, ki se prepoznajo v duhovni izkušnji sv. Janeza Boska. Tudi vedno več laičskih združenj se prepozna v duhovnosti in apostolski dejavnosti, ki jo predstavlja veliki apostol mladih.

več: <http://comunidade.cancaonova.com>

Salezijanski duhovnik, kantavtor, glasbenik, skladatelj, Jonas Abib (rojen l. 1939 v Sao Paulo, Brazilija), ima po očetu sirsko-libanonske, po materi pa italijanske korenine. Že kot bogoslovec se sreča z gibanjem Prenove v Duhu in razume potrebo, da omogoči mladim globoko osebno srečanje s Kristusom.

Od l. 1972 je organiziral molitvena srečanja v državi Lorena. L. 1975 je Pavel VI. izdal apostolsko pismo »O evangelizaciji današnjega sveta«. Abiba je poklical škof in mu rekel: »Sedaj je čas evangelizacije, saj kristjani niso evangelizirani. Ker vi delujete med mladimi, začnite z njimi. Naredite kaj!« Mladim iz mesta Queluz je Abib predlagal izkušnjo katehumenata, zaradi česar naj bi zapustili družino, dom in trenutni študij in se izročili Svetemu

Duhu. Dvanajst izmed njih je sprejelo to poslanstvo in tako se je 2. februarja 1978 rodila skupnost Nova pesem.

POSŁANSTVO IN RAZŠIRJENOST

Nova skupnost in njen ustanovitelj so za svoje poslanstvo sprejeli še eno sporočilo omenjenega papeškega dokumenta. Tako oznanjajo evangelij po TV, radiu in internetu, prav tako pa pripravljajo avdiovizualna sredstva, izdajajo knjige, zgoščenke ter organizirajo občasna srečanja.

Skupnost sestavlja okrog 1200 članov. Imajo že 30 središč v Braziliji, Italiji, Franciji, Izraelu, Paragvaju, ZDA in na Portugalskem. Člani so s skupnostjo povezani na dva načina: kdor se odloči za »skupnost življenja«, zaradi

poslanstva evangelizacije zapusti sorodnike, prijatelje, dotedanji poklic, svoje načrte. Živijo in delujejo v središčih skupnosti, ki jim nudi potrebna sredstva za preživljanje. Kdor pa se odloči za »skupnost zaveze«, je poklican, da posvečuje vsakdanjost in deluje v duhu skupnosti tam, kjer živi. V eni in drugi obliki so prisotni mladi in odrasli, samski in poročeni, duhovniki in diakoni, družine.

DUHOVNOST

Skupnost povezuje pripadnost Bogu, skupne so jim tako materialne kot duhovne dobrine. Živijo salezijansko duhovnost, ki jim jo je posredoval ustanovitelj, in duhovnost Prenove v Duhu ter spoznavajo v Evharištiji središče in vir svojega življenja in poslanstva. Njihova značilnost je »posvečeno delo«.

Levi in desni vihar

Ko sem v tej rubriki začela deliti svoja razmišljanja in šolske izkušnje, sem se odločila, da se bom izogibala vsaki politiki. Prvič, o tem premalo vem. Menim sicer, da o tem premalo vedo še mnogi, ki so polni besed o političnem stanju, ampak ... Drugič pa – čeprav menim, da se kristjani moramo oglašati v javnosti in opozarjati na določene stvari, se mi še vedno zdi, da smo v izražanju mnenj tudi sami velikokrat nestrpni. A vendar sta bili v zadnjem času v šolstvu že dve stavki in nenavadno bi bilo, če bi šla mimo tega.

Prišel je trenutek, ko je bilo potrebno na šoli izraziti svoje mnenje glede stavke. Najbrž mi ni potrebno razlagati, na kateri politični strani sem, čeprav težko najdem besede, ki bi opisale, kako zelo me te delitve motijo. Čakam modrega človeka, ki bo prišel in rekel: »Od danes naprej bomo iz svojega besednjaka izbrisali besede leva in desna.« Razen mogoče v prometnem režimu ... Recimo, da nisem ne leva ne desna, ampak človek, ki podpira tiste, ki delajo dobro. Po-

vedano nam je bilo, da lahko z reformami v šolstvu pride do ukinitve šol. Seveda tudi naše. Kje imamo zagotovilo, da ne bo ravno naša šola tista? Da lahko pride do odpuščanj. Ne glede na zaposlitev za določen ali nedoločen čas. Lahko odidem tudi jaz. Zakaj ne? Ena sodelavka je rekla, da kaj sploh glasujemo o stavki, če so stvari jasne. Saj smo vsi za, mar ne?

Malce sem bila pod pritiskom, toda ... res nobene želje nimam slediti kričečemu in hujskaškemu možu, ki predstavlja SVIZ. Nekaj najlepšega v krščanstvu mi je, da se Bog razodeva v lahnem vetriču, ne pa v viharju, ki ruva in ruši. Pa naj konec koncev ta vihar piha z leve ali desne ... Na dan stavke sem tako skupaj s štirimi sodelavci delala. Okrog tega sem slišala različne zgodbe. Prijateljica je bila proti stavki, kar je na tajnem glasovanju tudi obkrožila, vendar vodstvo ni nikoli izvedelo, kdo se skriva za edinim glasom proti. Ni si upala, ker ni zaposlena za nedoločen čas. Spet na eni drugi šoli učiteljice niso upale izraziti, da

ne gredo na proteste v mesto. Razlog – zaposlene smo samo za določen čas.

Ta dva primera kažeta na določeno izkušnjo nesprejemanja drugačnega mnenja, strahu, tudi diskriminacije. A ko sem sama sindikalistu povedala za svojo odločitev, nisem v njegovih očeh zaznala niti trohice nespoštovanja. Ravnatelj mi je prijazno razložil, kaj naj delam tisti dan. Brez pikrega zvena. Nihče od sodelavcev me ni gledal postrani, nihče me ni prepričeval, skratka: nihče me ni ožigosal.

Kristjani imamo velikokrat prav, ko govorimo o tem, kako nas kdo ne sprejema. Če kdaj na svoj položaj v družbi pozabimo, nas na to spomnijo s kakšnim neokusnim grafitom. Ne bi rada postavljala nobene teze, zgolj kakšno vprašanje za zaključek: Se nam ne zdi, da si včasih naša domišljija predstavlja malce preveč? In da včasih prehitro sklepamo, da smo ogrožena vrsta in da se nam bo zaradi naših odločitev gotovo kaj zgodilo? In da damo premalokrat priložnost?

učiteljica

Pascual Chavez

ob napovedi odstopa papeža Benedikta XVI.

Takoj ko je vrhovni predstojnik prejel vest, da se je papež Benedikt XVI. odpovedal službi rimskega škofa in naslednika sv. Petra, želi celotni salezijanski družini sporočiti: Dragi sobratje, sestre, vsi člani salezijanske družine in prijatelji sv. Janeza Boska!

Pozdravljam vas z don Boskovim srcem iz Mehike, kamor sem prispel na praznovanje zlate obletnice inšpektorije Guadalajara, iz katere tudi sam izhajam.

Čeprav smo globoko preseñeni nad vestjo o odločitvi svetega očeta Benedikta XVI., da podaja svoj odstop z mesta voditelja »Petrove barke« in tistega, ki potrjuje svoje brate v veri z oznanjevanjem evangelija, s pričevanjem življenja, s svojim trpljenjem in molitvijo, nas to preroško dejanje spodbuja.

V predstavitvi svoje odpovedi, ki jo navdihujejo razlogi starosti in utrujenosti, posledica njegove skrbi v vodenju Cerkve v obdobju, ki ga zaznamujejo globoke in hitre družbene spremembe, ki se tičejo krščanskega življenja in terjajo veliko fizično in duhovno moč, sveti oče izpoveduje, da je svojo odločitev premislil pred Bogom.

Njegova odločitev je torej sad molitve in je izjemno znamenje poslušnosti Bogu. Takšna drža v nas prebuja veliko spoštovanje in občudovanje. Še enkrat več gre tu za tipično njegovo duhovno potezo: ponižnost, ki ga pred Bogom in ljudmi osvobaja ter očitno kaže na njegov čut odgovornosti.

Ko svetemu očetu, tako kot bi storil sv. Janez Bosko, izražamo vso svojo hvaležnost za velikodušnost, s katero je služil Cerkvi in se je v očetovski držbi izkazal tudi v odnosu do naše družine, ga v teh trenutkih njegovega življenja spremljamo s svojo veliko ljubeznijo in molitvijo.

S klicanjem Svetega Duha molimo za Cerkev, da bi on vodil trenutke sklepanja tega pontifikata in sklicanja konklava.

Na današnji god lurške Materie Božje izročimo svetega očeta in vso Cerkev Mariji Brezmadežni Pomočnici. Kot vedno v zgodovini se bo ona še naprej razodevala kot mati in učiteljica.

V povezanosti srca in v molitvi

*Pascual Chavez SDB
Vrhovni predstojnik*

Guadalajara-Rim, 11. 2. 2013

Na koncu bo zmagalo Marijino brezmadežno srce

PRIPRAVIL JANEZ POTOČNIK

Pater Fuentes pravi: Fatima je najbolj vznemirljivo, najbolj javno in najbolj »politično« izmed novejših prikazovanj. Je odgovor nebes na revolucijo, trajajočo 200 let, in na končni poskus v dvajsetem stoletju, da bi izruvali Kristusa iz src in iz človeške zgodovine ter uničili Cerkev ... Fatimsko sporočilo se konča s prerokbo, ki se bo gotovo izpolnila: »Na koncu bo zmagalo moje Brezmadežno Srce.«

Za zadostilno pobožnost petih zaporednih prvih sobot v mesecu je Marija prosila v Fatimi, zlasti ob tretjem prikazanju 13. julija 1917, potem ko so fatimski pastirčki doživeli pretresljivo videnje pekla. Slišali so Marijine besede: »Videli ste pekel, kamor gredo duše ubogih grešnikov. Da jih reši, hoče Bog vpeljati na svetu češčenje mojega brezmadežnega Srca. Če bodo storili to, kar vam bom rekla, se bo rešilo veliko duš in bo mir.«

Zakaj torej sploh obhajati pet prvih sobot?

Cistercijan p. dr. Anton Nadrah, predsednik *Združenja posvečenih Jezusovemu in Marijinemu Srcu*, odgovarja takole:

1. Ker sta to Jezus Kristus in Devica Marija za ves svet naročila fatimski vidkinji Luciji in je njen škof to potrdil kot pristno;
2. ker so prvosobotno pobožnost »po fatimsko« pripočeli naši škofje kot teme-

ljito pripravo na izročitev Mariji 15. avgusta 2013;

3. ker se bomo na ta način spomnili 70-letnice prve izročitve Marijinemu brezmadežnemu Srcu (leta 1943) in bl. Alojzija Grozdeta, ki je pred 70 leti hotel širiti to pobožnost v domačem kraju, ter se tako temeljiteje pripravili na izročitev Mariji 15. avgusta 2013;
4. ker je za tiste, ki se s pravim namenom ude-

ležujejo te pobožnosti, obljubljeni zveličanje in se tako v njih utrjuje vera v posmrtno življenje;

5. ker je ta pobožnost zelo povezana s središčem naše vere in verske prakse (spoved, mašna daritev s sv. obhajilom, molitev rožnega venca, četrt ure premišljevanja o skrivnosti(h) rožnega venca v povezanosti z Devico Marijo – vse z namenom zadoščevanja Marijinemu brezmadežnemu Srcu za naše grehe);
6. ker se na ta način zelo pospešuje rast v veri, upanju in ljubezni, kar je tudi cilj leta vere;
7. ker se tako širi poglobljena molitev rožnega venca, ki je marsikje izginila;
8. ker se s to pobožnostjo utrjuje zavest grešnosti in odprtost za Boga ter potreba po spravi in zadoščevanju za naše grehe;
9. ker se tako pospešuje pogostna, to je mesečna spoved;
10. ker s to pobožnostjo raste naša ljubezen do nebeške Matere in njenega Sina Jezusa.

In kaj o tej pobožnosti pravi s. Lucija, ena izmed treh fatimskih vidkinj:

Leta 1927 je takole pisala svoji birmanski botri gospe Mariji Filomeni de Miranda: »Nikoli se ne počutim tako srečna, kot kadar se približuje prva sobota. Mar ni res, da je naša največja sreča v tem, da popolnoma pripadamo Jezusu in Mariji in da ju ljubimo, samo in edino njiju, brez pridržkov? To zelo jasno vidimo v življenju svetnikov ... Svetniki so bili srečni, ker so lju-

bili, in mi se moramo truditi, da bi ljubili tako, kot so ljubili oni, ne le zato, da imamo Jezusa – ampak zato, da naklonimo Jezusu in Mariji tolažbo, da sta ljubljena ... in da lahko v zameno za to našo ljubezen rešita veliko duš.«

Dne 31. marca 1929 je s. Lucija pisala patru Apariciu takole: »Spoštovani, nedavno me je naš Gospod v svojem neskončnem usmiljenju prosil, naj zadoščujem s svojimi molitvami in žrtvami najrajši Marijinemu brezmadežnemu Srcu in naj prosim odpuščanja in usmiljenja za duše, ki Marijo preklinjajo, kajti Božje usmiljenje ne bo odpustilo teh žalitev brez zadoščevanja.«

Čeprav je Cerkev fatimska prikazovanja priznala za verodostojna in je bil blaženi Janez Pavel II. prepričan, da mu je ob atentatu 13. maja

1981 čudežno rešila življenja prav fatimska Gospa, pa Marija še vedno čaka, da njeno prošnjo, izrečeno pred skoraj sto leti, vzamemo zares. Oklenimo se te pobožnosti iz ljubezni in hvaležnosti do Device Marije, saj imata – po besedah Angela miru – Srci Jezusa in Marije nad nami načrte usmiljenja.

O Jezus, odpusti nam naše grehe, obvaruj nas večnega ognja in privedi v nebesa vse duše, posebno tiste, ki so najbolj potrebne tvojega usmiljenja.

FATIMSKA MOLITEV

MISIJONI

Afrika potrebuje učiteljev

Misijon v Atede

DANILO LISJAK

MISIJONAR

Cenjeni prijatelji, dobrotniki, bralci Salezijanskega vestnika! Vesel sem, da vam smem spet napisati par vrstic v tem predvelikonočnem času, ki nas kliče, da odrinemo na globoko, kjer v srčiki naše vere najdemo smisel za bivanje in delo, ki nam je zaupano. Po dobrih dveh letih bivanja med Acholi ljudstvom na severu Ugande počasi skupaj z njihovim jezikom odkrivam plemenite strani njihove pripadnosti Kristusu in Cerkvi, pa tudi še nekatere zanke, ki jih po neki čudni sili priklepajo poganskemu izročilu. Smo šele pri sto letih pokristjanjevanja in med temi je bilo 23 let nasilja in vojne s strani gverile in redne vojske.

CERKEV V GULU

Lokalna Cerkev ima poleg nadškofa v Gulu 68 duhovnikov in 24 župnij. Potrebovala bi jih še več kot toliko. No, naša v Atede, slabih 15 km iz Guluja proti jugovzhodu, je med štiriindvajsetimi na novo programiranimi. Salezijanska provinca na področju afriških velikih jezer (AGL – sam sem botroval takšnemu poimenovanju) se je odločila pomagati v vojni preizkušani lokalni Cerkvi z darom nove župnije. Slabih 6 km stran

so očetje jezuiti zgradili velik licej in kot znamenje časa zaprli skupnost v glavnem mestu in namenili vse moči novemu delu v šolstvu, naša salezijanska skupnost pa pastorali ljudem na obrobju in mladim s podeželja.

NOVI MISIJON

Ko smo izbirali morebitnega izvajalca gradnje novega misijona, smo videli, da se lokalni izvajalci skušajo okoristiti brez velikega znanja. Zato smo po previdnosti

dobili zidarja, ki je že prej sodeloval z misijonarjem iz sosednjega misijona kombonijancev in ta je pristal, da za tretjino cene dogradi naš misijon. Šlo je za razliko 15 tisoč evrov. Če se da, zakaj pa ne bi zaračunali več 'bogatemu' belcu – je poganski način razmišljanja! Med zidarji je tudi brat dobrega domačina duhovnika. V tem trenutku že urejamo zunanost, medtem ko čakamo mojstre za vodovodne inštalacije, greznice in rezervoarje za vodo iz kapnice in tiste iz vrtine.

Foto: arhiv D. Lisjak

SPOMIN NA KNOBLEHARJA V PONILJU

Nato se usmerimo na bližnjo cerkev, ki je ostala napol dozidana. Vsi načrti in materialna pomoč – mnogi prijatelji so pomagali fizično in strokovno že od vsega začetka do danes – prihajajo kot dar iz Slovenije, česar sem še posebej vesel. Tako so internat za dekleta osnovne šole in misijonske stavbe (400 m²) pod streho. Če je islamska vlada v Kartumu kot naslednica Angležev zaslegla znameniti Knobleharjev 'avstrijski misijon' in ga

KEREČEV SKLAD

V »Kerečev sklad za salezijske misijone in misijonarje ter za stroške postopka za beatifikacijo misijonarja Andreja Majcna ste od 16. decembra 2012 do 14. februarja 2013 darovali:

Brezavšček R., Brodarič M., Cesar S., Čujec A., Dobrovoljc D., Ferjan A., Ferjančič F., Jakša A., Jančič T., Kerec M., Kržišnik Z., Kužnar T., Macerl I., Mavser T., Meglen I., Močnik V., Mohar J., Pečovnik A., Perovšek F., Rebolj N., Schnabl J. M., Žabkar J., Žnidaršič M., župnija Rakovnik in nekateri neimenovani dobrotniki. Bog povrni!

spremenila v vladno palačo, verjetno to v Atede ne bo uspelo. Naj vsaj ta dar ostane domači Cerkvi v Ponilju kot spomin na velikega Slovenca – misijonarja Knobleharja in kot solidarnost v 23-letni vojni preizkušnanemu ljudstvu. Po številu jih je malo več kot Slovencev.

EVANGELJSKA POŠTENOST

V deželi, ki je od 'glave do nog' zaznamovana z brezihodno korupcijo, ni lahko biti priča evangeljske poštenosti. Potrebna bodo dolga stoletja, da bo kvas evangelija prežal srca in misel domačinov. Veliko je še strahov in prikovanosti plemenski tradiciji, ki je v protislovnosti z razvojem,

vključno s svetom tehnike in komunikacije. Kot bi hoteli jezdit na dva konja z istim sedlom. Afrika potrebuje učiteljev. Neki znani teolog in misijonar je zapisal, da je le

Kristus tisti, ki lahko dokončno osvobodi vse afriške kulture in jih usmeri v človeka dostojno življenje.

Kako dolg bo ta proces, je v Gospodovih načrtih. Mi delovno in potrpežljivo čakamo in doprinašamo svoj delež v poučevanju Jezusovega evangelija. Hvala, da ste z nami kot duhovna pomoč iz ozadja. Zunanja gradnja je tudi del njihove zgodovine in poistovetenje s setrinskimi cerkvami v svetu, v Cerkvi. Pri Sv. Petru in Pavlu v Atedeh molimo in mislimo na vas vse.

Atede - delo na polju

Gradnja novega misijona

Romanje relikvij sv. Janeza Boska

Slovenija, 1.–17. maj 2013

Dogodki v času romanja relikvij

S PASTIRJI CERKVE NA SLOVENSKEM

- 2. maj (četrtek): Maribor** – sv. Janez Bosko (gradbišče – nasproti Qulandije)
11.00 – mašo vodi mariborski nadškof dr. Marjan Turnšek
- 4. maj (sobota): Ankaran** – sv. Nikolaj
19.00 – mašo vodi koprski škof dr. Jurij Bizjak
- 5. maj (nedelja): Brezje** – narodno svetišče Marije Pomagaj
16.00 – mašo vodi beograjski nadškof mag. Stanislav Hočevar
- 10. maj (petek): Ljubljana Kodeljevo** – sv. Terezija DJ
19.00 – mašo vodi apostolski nuncij nadškof dr. Juliusz Janusz
- 12. maj (nedelja): Celje** – Don Boskov center (župnija bl. A. M. Slomška)
10.00 – mašo vodi celjski škof dr. Stanislav Lipovšek
- 12. maj (nedelja): Ljubljana Rakovnik** – Marija Pomočnica
osrednje slavje ob obisku relikvij
14.00 – zbiranje; 15.00 – mašo vodi ljubljanski nadškof dr. Anton Stres
- 14. maj (torek): Novo mesto** – župnija Šmihel
19.00 – mašo vodi novomeški škof msgr. Andrej Glavan
- 15. maj (sreda): Murska Sobota** – stolna cerkev sv. Nikolaja
19.00 – mašo vodi murskosoboški škof dr. Peter Štumpf

ZA MLADE

za mladinske skupine, animatorje oratorija, skavte, birmanske voditelje ...

- 1. maj (sreda): Maribor** – sv. Janez Bosko (gradbišče – nasproti Qulandije)
18.00 – sv. maša
19.00 – program za mlade
- 4. maj (sobota): Ankaran** – sv. Nikolaj
18.00 – program
19.00 – sv. maša
20.00 – nadaljevanje programa za mlade
- 10. maj (petek): Ljubljana Kodeljevo** – sv. Terezija DJ
19.00 – sv. maša
20.00 – program za mlade
- 11. maj (sobota): Celje** – Don Boskov center (župnija bl. A. M. Slomška)
17.00 – program
19.00 – sv. maša
20.00 – nadaljevanje programa za mlade
- 14. maj (torek): Novo mesto** – župnija Šmihel
19.00 – sv. maša
20.00 – program za mlade
- 16. maj (četrtek): Veržej** – Sv. Mihael
19.00 – sv. maša v župnijski cerkvi
20.00 – program za mlade v Marijanišču

ZA ŠTUDENTE

- 8. maj (sreda): Ljubljana** (frančiškani) – študentska maša
18.00 – program pred cerkvijo na Tromostovju
19.00 – sv. maša

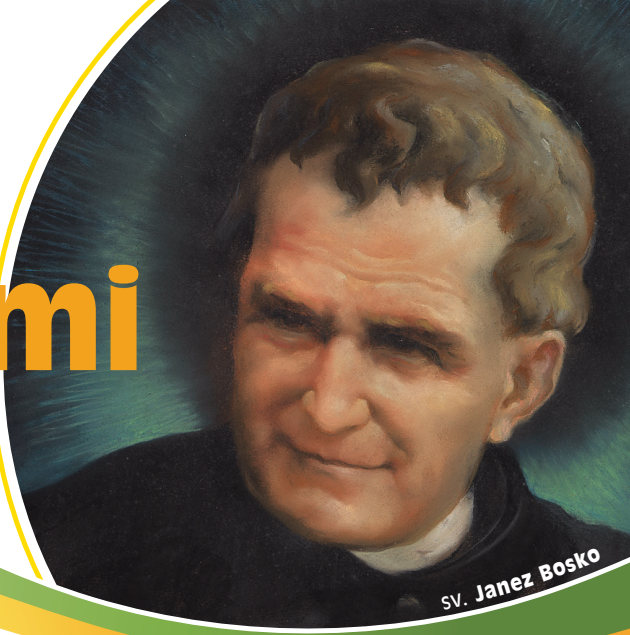
PRIJAVE ZA VEČJE SKUPINE

po veliki noči bo na spletni strani mogoča prijava večjih skupin (od 8 naprej) za udeležbo na posameznih dogodkih romanja. Sprotne informacije lahko spremljate po internetu:

www.donbosko.si/relikvije

Svetnik med nami

ZA OSNOVNOŠOLCE

veroučence, oratorijance, otroške zборе ...

**11. maj (sobota): Ljubljana Rakovnik –
ČARNO JEZERO**

od 9.30 do 15.00
13.30 sveta maša.

Oratorijsko popoldne: v nekaterih krajih/župnijah bodo na župnijski oz. dekanjski ravni pripravili oratorijsko popoldne in ga sklenili s sprejemom relikvij sv. Janeza Boska in sodelovanjem pri sv. maši (npr. Maribor, Radlje, Šentrupert, Sevnica, Lj. Kodeljevo, Celje, Veržej ...).

Popolni odpustek med romanjem urne z relikvijami sv. Janeza Boska

APOSTOLSKA PENITENCIARIJA po pooblastilu svetega očeta podeljuje popolni odpustek, ki ga krščanski verniki lahko pridobijo resnično spokorjeni ob izpolnitvi običajnih pogojev (zakramentalna sveta spoved, evharistično obhajilo in molitev po namenu svetega očeta) v času romanja urne sv. Janeza Boska na vsakem kraju sveta pred slovesno izpostavljenimi relikvijami s pobožnim sodelovanjem pri kakem svetem opravilu njemu v čast ali da se vsaj za primeren čas zaustavijo pred relikvijami v pobožnem premišljevanju, ki ga sklenejo z Gospodovo molitvijo, izpovedjo vere ter prošnjo k blaženi Devici Mariji in sv. Janezu Bosku.

To velja za ves čas romanja urne z relikvijami svetnika ne glede na kakršno koli nasprotno določbo.

Nj. em. kard. James Francis STAFFORD
Veliki penitenciarij

Vatikan. Odlok z dne 8. maja 2009

PEŠ ROMANJE Z IGA NA KUREŠČEK (SPLOŠNO)

3. maj (petek): z relikvijami sv. Janeza Boska z Iga na Kurešček

20.00 – začetek peš romanja izpred župnijske cerkve na Igu

24.00 – polnočna sv. maša v cerkvi Marije Kraljice miru na Kureščku

Nova knjiga

Janez Bosko, **Spomini**

Za mlade priredil Teresio Bosco
Prevedel Pavel Peter Bratina

Ko so bili fantiči utrujeni ali jih je oviral dež, jim je duhovnik pripovedoval. Bil je izjemen pripovedovalec in poslušali so ga z odprtimi usti. Govoril jim je o svoji zelo revni družini, o bridkih dnevih, ko je moral zapustiti mater, da bi si poiskal delo na oddaljenem kmetijskem posestvu. Zlasti pa je govoril o svojih sanjah ...

Te pripovedi so bile tako zanimive, da so ga številni prosili, naj jih zapiše. Očarljive kakor vedno jih boste našli (v malce posodobljenem jeziku iz devetnajstega stoletja, v katerem je don Bosco pisal) v tej knjigi. Odprite ušesa njegovim živim besedi. V pripovedih boste poslušali nasvete najstnikom, ki so se za življenje znašli zunaj uhojene poti.

V Vietnamu so ga sprejeli za svojega

TONE CIGLAR

VICEPOSTULATOR
V POSTOPKU ZA BEATIFIKACIJO

Tudi Vietnam je pričakal prve don Boskove sinove, na čelu katerih je stopal Božji služabnik Andrej Majcen. Vietnam (Viet-Nam – Nebeško lepi vrt): površina 331.033 km², prebivalcev 80 mil., večina Vietnamci, uradni jezik vietnamščina, glavno mesto je Hanoj. Na severu meji s Kitajsko, z vzhoda ga obdaja Kitajsko morje, na zahodu meji na Kombodžo in Laos. Na severu je velika ravnina ob ustju Rdeče reke, na jugu pa Mekonga. Kakor se je dejansko čudežno začelo salezijansko delo v Vietnamu, prav tako čudežno se še vedno širi.

Majcen sam nam bo pripovedoval, kako so Vietnamci sprejeli don Boska za svojega, saj so predvsem sirote v njem našle svojega očeta, ki jim ga je v živo predstavljal prav on, ki so ga klicali vietnamski don Bosko.

SPREJEMANJE FANTOV

Kot pravilo smo postavili: tistih, ki lahko plačajo, ne sprejmemo; če namreč lahko plačajo, niso sirote. Sprejemali bomo samo tiste, ki nimajo ničesar. In teh ni manjkalo, kajti pribežnikov pred vojsko v Hanoj je bilo vsak dan več. Mnoge je v sirotišnico pripeljala policija, nekateri so prišli sami.

Mnogi so bili tako ubogi in prestrašeni, da se še svojega imena niso spomnili. Ko

je fant prišel v zavod, smo ga okopali, cunje zamenjali z obleko, ranjene obvezali, pozdravili bolne, potem pa jih dodelili v »družino«, ki jih je bilo 12, vsaka v svoji hiši, ki je imela spalnico, učilnico, kuhinjo, sanitarije, vrt, ribnik, nekaj kokoši in zajcev; eden iz skupine fantov je bil odgovoren za vse, štirje pa odgovorni za kuhinjo, snago in drugo. Vsak, ki je prišel, je dobil »angela varuha«, fanta, ki je bil dober, da je posebej pazil nanj in zanj skrbel.

S temi sirotami ni zadoščala samo potrpežljivost, imeti je bilo treba tudi srce. Nekateri sicer niso ostali dolgo, kajti bili so že vajeni »prostosti«, zato so izginili v noč, s seboj pa odnesli, kar se je dalo odnesti. Če so se vrnili skesani in so obljubili

poboljšanje, smo jih ponovno sprejeli (kam pa naj sicer gredo!). Zavrnilo smo samo tiste, ki so bili pohujšljivci in so zaradi njih bili ogroženi drugi. Pri sprejemu nismo nikdar vprašali, kakšne vere je kdo, iz kakšnega političnega okolja prihaja; edino merilo je bilo: si ubog, si sirota, potem te sprejmemo!

Kako pa smo potem lahko živeli, ko sirote (tudi čez 500) niso imeli ničesar? Za vse je skrbel Božja previdnost. Marsikaj pa je bilo treba tudi storiti, predvsem trkati na vrata bogatih in na srca dobrotnikov. Obiskal sem škofa Khue, cerkvene predstojnike, redovne skupnosti, guvernerja, socialno skrbstvo in druge dobrodelne ustanove. Povsod sem prosil – za sirote. Skrbel sem, da smo bili vedno v do-

brih odnosih z vsemi, kar je v veliki meri pomagalo, da so pritekala sredstva za vzdrževanje in razvoj ustanove.

PREVIDNOST JE POSKRBELA ZA VSE

Bog mi je vedno pošiljal sirote; tako na Radni, Rakovniku, na Kitajskem in v Vietnamu. Braga, Seitz in misijonarji so mi trobili v ušesa, da bi mi bobenček počil: »Dokler boste delali za uboge, vas Bog ne bo zapustil!« In me ni. Zato vse to, kar sem storil, ni moje delo, ampak delo don Boska in Božje previdnosti, ki je to storila po revčku Andrejčku. To je resnica, o tem sem prepričan. Tako sem vedno sprejemal sirote in nikdar nobenega nisem vprašal po veri ali drugem, ampak samo, če je brez očeta in matere, brez strehe, brez riža, obleke ... Treba je z don Boskovimi očmi v vseh ubogih videti Jezusa.

Z zaupanjem se izročam Mariji, da bi tudi jaz bil »dekla Gospodova«, ponižen, močan in krepak kot don Bosko. Oh, da bi bil Gospod z menoj, da bi z Marijo naredil velike reči, ki jih svet pričakuje. Napolni nas vse z neizčrpno ljubeznijo Jezusovega Srca, da postanemo res pričevalci te neizčrpane Božje ljubezni mladini, temu svetu ... O tem premišluj vsak dan. To naj bo tvoj vsakdanji način življenja, da bi me vnemala Kristusova ljubezen, kot je don Boska, po Mariji, moji mami.

*A. Majcen,
Osebna duhovnost II, str. 8*

Tako je bilo deško mestoce Kristusa Kralja mesto revežev, ki jim je don Bosko vse priskrbel, pod pogojem, da ni greha. Pobožnost je tista, pa to velja tudi za vse kristjane, ki kot strelovod odbija vse sovražnosti in daje tudi vsakdanji riž ...

S KAKŠNIMI OBČUTKI V VIETNAM

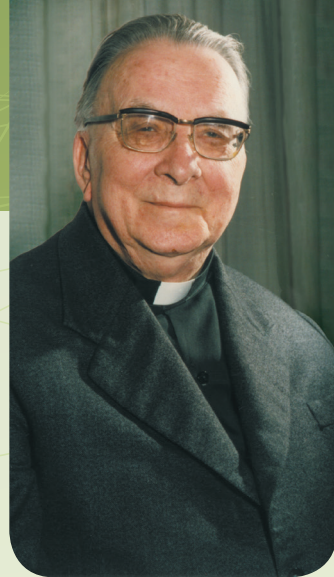
Komunisti so poskrbeli, da sem odšel s Kitajske kot pretepen pes. Lahko si mislite, kaj vse me je prevzelo, posebno ob misli, da bom začel s sirotami in z vietnamskimi poklici! Bil sem zadovoljen s to pokorščino kakor tudi s poznejšimi. Kam me je don Bosko poslal, sem se zavedel šele tisto prvo noč, ko so mitraljezi peli blizu mojega okna.

Res je tudi, da sem kar nekako slepo zaupal v varstvo Marije Pomočnice. Strah je bil v meni gotovo navzoč, pa sem videl mirne patre in življenje v Hanoju; bil sem prepričan, da me kliče don Bosko, zato me bo varovala Marija. In res, nisem se zmotil; tako je bilo na severu, potem prav tako na jugu. Tigrov v Severnem Vietnamu nisem srečal, pozneje na jugu pa; kaj so komunisti, pa sem okusil tako na severu kot na jugu.

NA ČEM JE SLONELA VZGOJA

Don Bosko je do onemoglosti ponavljal, naj gojimo pobožnost do Jezusa v Evharištiji, ki je vir in studenec Božje milosti, in do Marije Pomočnice. Hvala Bogu in don Bosku!

Red in disciplino sem res ohranil. Razlog lahko izrazim z eno samo besedo: asistenca! Biti vedno med fanti, tedenske konference, nedeljski kate-

kizem, poleg dveh tedenskih ur med poukom in razne salezijanske pobožnosti, takrat zelo uspešne razne družbe in oratorij. Trudil sem se, da bi vzgojil dominike savie. Uspehi so se pokazali že v Hanoju. Vsi so hvalili fante. Vladni predstavniki in drugi obiskovalci so to metodo hvalili kot nekaj uspešnega, vzornega za druge. V Južnem Vietnamu pa smo docela zajadrali v salezijanske pedagoške vode. Zavodi so bili na višku v vsakem pogledu; dober dokaz za to je tudi salezijanska družba, ki smo jo tam ustanovili in živi še danes.

ZAČETI JE BILO TREBA ZARES

Za andrejevo 1952, na moj godovni dan, se je zgodilo, da sem imel prvi nagovor v vietnamščini. Po slovesni maši je sledila še akademija. Povabili so me, da spregovorim v vietnamščini. Nisem ravno vedel, kaj in kako, fantje pa so ploskali. Pa sem se lotil na svoj način. Govoril sem: »Cam on – hvala,« sklenil roke in se zahvalil za molitve; Cam on – se obrnil k pevcem; Cam on – proti godbi ... Po vsakem Cam on so otroci gromko ploskali. Navzoči so rekli, da še nikdar niso slišali tako učinkovitega in sprejetega nagovora, kot je bil ta. Fantje so vidno izrazili, da sem njihov, sprejeli so me.

»Ne vprašam te, kdo si, povej mi, kaj te boli!«

Ob 100-letnici rojstva misijonarja in zdravnika dr. Janeza Janeža

TONE CIGLAR

Prvi slovenski laiški misijonar dr. Janez Janež živi kot feniks, nesmrten ptič, ki vedno znova vstaja k življenju. Tajvanska vlada ga je ob 100-letnici rojstva (r. 14. januarja 1913) odlikovala za njegovo humanost in izjemen prispevek kitajskemu ljudstvu. Akademija v počastitev 100. obletnice rojstva tega velikana v krščanski ljubezni je bila 19. januarja v njegovem rodnem Dolskem.

Tajvansko državno odlikovanje je ob praznovanju dr. Majdi Bizjak, nečakinji, izročil Lien-gene Chen, vodja tajvanskega ekonomskega in kulturnega diplomatskega predstavništva na Dunaju. Akademija je skrbno pripravila ga. Anica Dobrovč in g. Jože Grebenc, ki

sta neomajno predana promociji dr. Janeža v naši domovini.

Prof. dr. Pavel Poredoš, predsednik Slovenskega zdravniškega društva, je med drugim dejal: »Dr. Janež je živel za medicino in se vse življenje razdajal za bolnike. Bil je izjemen v požrtvovalnosti in

delavnosti. Po jutranji viziti je opravljal ambulantne preglede, do sto na dan, ko se je vročina polegla, je operiral, dnevno je opravil od šest do štirinajst kirurških posegov na vsaj sedmih specialističnih področjih. Tako je opravil nekaj manj kot sto tisoč operativnih

posegov, kar je do petkrat toliko, kot jih danes v razvitem svetu v povprečju opravijo kirurgi različnih področij.«

Podpisani sem izluščil nekaj zanimivosti iz življenja tega legendarnega slovenskega zdravnika in misijonarja.

V rži je dozorel za kitajske sanje

Čprav so ga hoteli pahniti v temo brezna, je vendar kot feniks – Fan vstal v novo življenje; v rži pri Pliberku (maj 1945) je dozorel – ne za smrt, ampak kot poln žitni klas za darovanje in za življenje.

Življenjske odločitve

Od kod desetletniku misel: »Hočem biti misijonar na Kitajskem!«? Dr. Janež nikakor ni slepi slučaj zgodovine, pač pa čudovita simfonija v Božjih načrtih. Samo tako je mogoče razumeti tudi poznejše odločitve: ne v semenišče, pač pa na medicino; ne v revolucijo, pač pa v umik na Koroško; ne v smrt v breznu, ampak v življenje; ne v svetno slavo, ampak v misijone; ne vrnitev v domovino na Zahod, ampak nadaljevanje med Kitajci; »ne« vsemu na svetu, razen bolnikom.

Zgodovinski zasuki: Rim – Buenos Aires – Zhaodong – Lotung

Srečanje dr. Janeža s Kerécem v Rimu je bilo 'usodno': »Brez njega Kitajske ne bi videl« (dr. Janež Majcnu). Pot v Čaotung na Kitajskem leta 1948 ga je vodila prek Argentine.

Prve učne ure kitajščine je opravil pri misijonarki s. Konstantini Sarjaš, ki pravi, da je dr. Janež bil »strašno energičen,« vendar se je »za vsakogar zelo zavzel«. Začel je v skoraj prazni operacijski sobi. »To je bil zame najlepši in najtežji misijonski noviciat, ki mi je potem na Tajvanu tako prav prišel« (dr. Janež). »Ne vprašam te, kdo

in kaj si, si komunist ali kaj, črn ali rdeč, naš ali njihov, človek božji, povej mi, kje te boli, da ti bom pomagal,« je bilo njegovo vodilo.

Iz Hongkonga s kamilijanci na Tajvan v Lotung

Za izgnanca leta 1952 spet mejnik, ki ga je Nekdo načrtoval. Kamilijanci so ga zvalili v Lotung na Tajvanu. »Vesel je bil, da bo tako mogel spet biti med Kitajci« (Majcnu). Tukaj se je izpisala povest o dobrem kirurgu, ki moli, oznanja, ljubi s svojim čudežnim skalpelom.

Nekaj, kar je bilo proti njegovi volji, se je zgodilo 17. decembra 1963, ko je prejel vladno odlikovanje »dobri človek«. Njemu je bila ta »stvar zoprna«; sicer pa se je zaradi tega krepko hudoval: »Ali smo že res tako nizko padli, da moramo ljudi zaradi dobrega nagrajevati in odlikovati? Ali ni osnovna človekova naloga biti dober!« Podobno ob drugih odlikovanjih. »Ne iščem ne denarja ne slave ne priznanja. Reven sem bil in revno hočem živeti. Kaj mi bo koristil denar, ko bom umrl?« (dr. Janež).

Iz pričevanj

»V svoji samoti živi samo za bolnike« (Crotti). »Ima dobroto srca, s katero se ne da nič primerjati!« (ljudje). »To je življenje, ki se je darovalo bolnim z neprekinjeno delavnostjo. Dr. Janez Janež je bil blesteča podoba laičnega misijonarja, pričevalca za naše dni, ki potrebujejo človeško solidarnost in krščansko toplino« (Didone). Predsednik Tajvana je ob njegovi smrti poslal napis: »Tvoja dobrota bo živela na veke!«

Doktorat iz misijonstva

Celih 42 let (1948–1990) je porabil, da je »izpisal« svojo misijonsko disertacijo. »Vedno

sem zadovoljen in sem prepričan, da nisem mogel nič boljšega napraviti, kot iti v misijone delat. Ni na tem svetu denarja in časti, da bi zapustil svoje bolnike, ki so moj raj, ker sem v njem popolnoma srečen, če se na tem svetu lahko kdo srečen imenuje. Veste, g. Majcen, eno bi rad, da bi se zrušil in umrl v operacijski sobi med operacijo. Hočem delati do konca in ne bi rad, da bi bil na stara leta komu v napoto. Misel na to me vedno grize« (dr. Janež).

Domovina ga je zavrgla

Domovina se je dr. Janezu Janežu odpovedala, on se njej ni nikdar; vedno jo je nosil s seboj in ji delal čast kot svoji ljubi materi. Ves čas je kot prerok »brez časti v domačem kraju«. Odlikuje ga Tajvan že za časa življenja in po smrti, domovina je gluha, je pač med odpisanimi, brez pravice do spomina. Avstrijci (1987) mu podelijo »zlato doktorat« že samo zaradi tega, ker da je »geboren südlich von Graz – rojen južno od Gradca«.

Ob dr. Janezu Janežu spoznavamo, kaj vse lahko stori dobrota! Ko gre za pristen človeški odnos, ni ovira ne daljava ne jezik ne narodnost ne kultura, če se le ne vmeša politika in prenapeta ideologija. Ne primerjamo ga z nikomer, ker on ni tekmoval z nikomer: ne z Albertom Schweitzerjem ne z bl. materjo Terezijo; bil je svojski, edinstven, neponovljiv, enkratni, bil je pač dr. Janez Janež, zgodba, ki nas nagovarja in jo je dobro poznati. Dr. Janez Janež je to, kar je bil, preprosto zato, ker je dr. Janez Janež. Pustimo, naj tak ostane tudi v prihodnje!

Kdor bi želel bolje spoznati življenje in delo dr. Janeža, lahko naroči knjižico: Dr. Janez Janež – utrinek Božje dobrote, na naslov SALVE d.o.o., Rakovniška 6, Ljubljana, cena 2 €.

MUŽLJA

Don Boskov praznik

31. januarja 2013 smo proslavili že tradicionalni praznik očeta in učitelja mladine sv. Janeza Boska. Ob tej priložnosti so se zbrali v cerkvi Imena Marijinega v Mužlji don Boskovi prijatelji in častilci ter množica mladih.

Slovesno sveto mašo je vodil zrenjaninski škof Ladislav Német. Lepo mužljansko župnijsko cerkev so napolnili otroci iz nižjih razredov osnovne šole, salezijanci sodelavci s svojim predsednikom Miroslavom Tripkovičem.

Po maši so otroci dobili sladkarije, odrasli pa eno od zanimivih knjig, ki jih neutrudno piše nekdanji kikindski župnik Jožef Botka. Ravnatelj šole je ob praznovanju izrazil veliko zadovoljstvo zaradi lepega sodelovanja med Cerkvijo in šolo. Šolski verouk v Mužlji po njegovih besedah – po zaslugi neutrudnega dela salezijancev – obiskuje 98 % katoliških otrok, kar zelo pozitivno vpliva na njihovo učenje in celotno vedenje.

Janez Jelen SDB

RAKOVNIK

Naj veselje bo tvoja cesta!

Tako se je glasil naslov letošnjega don Boskovega dneva, ki smo ga v Salezijanskem mladinskem centru Rakovnik pripravili zadnje januarso soboto. Kot že sam naslov pove, nas je cel dan povezovalo veselje.

Pisane piščalke, veseli animatorji, don Boskov jubox, super skupna molitev, različne delavnice in za konec gledališka predstava Kekec, ki je skupaj s svojimi prijatelji in harmoniko na koncu še veselo zapel.

Pustno rajanje

Malokrat se zgodi, da se v istem prostoru nahajajo zorro, spiderman, Viking, Ninja, princeska, zapornik, Indijanka itd. Na pustnem rajanju v organizaciji mladinskega centra na Rakovniku se je zbrala množica najrazličnejših mask, ki so dodobra izkoristile sobotno druženje. Gostovanje cirkuške skupine Fuskabo, mladih cirkusantov s Fužin, ki so nam pokazali, kako se žonglira, izvaja trike, vozi motocikel in še in še. Strokovna žirija je podelila nagrade v štirih starostnih skupinah. Otroci so tudi odkrili našega skrivnega gosta, ki se je čez cel dan sprehajal med mladimi.

Praznovanje don Boskovega praznika

Na god sv. Blaža je na Rakovniku potekalo praznovanje salezijanskega mladinskega gibanja ob prazniku sv. Janeza Boska.

Praznovanje se je pričelo s sveto mašo, ki jo je daroval delegat za salezijansko mladinsko pastoralo, Boštjan Jamnik. V nagovoru je mladim predstavil letošnjo poslanico mladim, ki jo vsako leto zanje napiše vrhovni predstojnik salezijancev. Še posebej se je ustavil ob misli, ki se glasi: » Naučite se biti srečni, ko postajate Kristusovi učenci in misijonarji mladih.« Mladim je zaželel, da bi njihove duše prebivale v božjem miru in ljubezni, saj bodo le tam našle pravo srečo, mir ...

Pri sveti maši je sodelovala celotna salezijanska družina; mladi, sodelavci, sestre HMP ... Praznovanju so se pridružili tudi mladi iz SMG Hrvaška. Sledilo je druženje v prostorih salezijanskega mladinskega centra ob piškotih, čaju igri in pesmi.

Praznovanje se je zaključilo z glasbenim večerom vo-

kalne skupine Odtenki, ki so večer poimenovali Odtenki don Boska. Skozi pesmi, nagovore so prikazali don Boska, kot ga vidijo sami. Njihov večer je bil zahvala in priprošnja don Bosku. *BM*

ANKARAN

Občni zbor VIDES Slovenija

VIDES – mednarodna prostovoljska organizacija že nekaj let deluje tudi v Sloveniji, pod okriljem hčera Marije Pomočnice. Lepo število mladih je preko te organizacije preživelo nekaj časa v misijonih ali pa delujejo kot prostovoljci na domačih tleh. V soboto, 26. januarja 2013, so v Ankaranu pripravili prvi Občni zbor VIDES Slovenija. Na njem so izmed štiriindvajsetih članov, ki jih trenutno šteje združenje, izvolili petčlanski izvršni svet. Kongresa se je udeležila tudi inšpektorica s. Damjana Tramte, ki je navzoče spodbudila k živemu odnosu z Jezusom in ljubezni, ki sta temelj don Boskovega preventivnega sistema. Lepa skupina prostovoljcev pa se že vse leto aktivno pripravlja na poletno misijonsko izkušnjo v Braziliji, ki ji bo sledila udeležba na svetovnem dnevu mladih.

VERŽEJ

Don Boskov oratorijski dan

Praznični oratorijski dan ob prazniku sv. Janeza Boska je potekal v soboto, 26. 1. 2013, pod geslom Znaš žvižgati?. Oratorij se je začel z molitvijo, nato je sledila zgodba o srečanju don Boska z Jernejem Garellijem, ki so jo zaigrali animatorji. Otroci so se razdelili v tri skupine in razmišljali o oratoriju ter se tudi pripravili na sodelovanje pri nedeljski sv. maši. Po mali-

ci je sledila delavnica, kjer so izdelali koledar – sovo. Opolodne so se zbrali v cerkvi pri molitvi Angel Gospodov, popoldne pa je sledila še igra in odhod domov. A ne za dolgo, saj so se spet srečali naslednji dan pri praznični sv. maši.

Lončarski tečaj v Centru DUO

V okviru čezmejnega projekta Rokodelska akademija 2 (2. JR OP Slovenija – Madžarska 2007–2013), ki ga sofinancira Evropski sklad za regionalni razvoj, poteka v Centru DUO 180-urni brezplačni tečaj lončarstva, ki se ga udeležuje 7 vedoželjnih udeležencev.

Urška Ambrož v prijetnem domačem okolju ateljeja svoje »varovance« seznanja tako teoretično, še bolj zanimivo pa praktično, kako iz kosa neobdelane gline preko gnetenja in obdelave na vretenu nastane spominski ali praktični izdelek. Ko le-ta dobi še dekoracijo in vse potrebne glazure ter prestane »termično« obdelavo, so zadovoljni tako izdelovalci kot mentorica.

Usposabljanje animatorjev pripravnikov SMC-jev

Animatorji pripravniki v salezijanskih mladinskih centrih so se tudi letos v drugem januarskem koncu tedna zbrali v Veržeju. Ob zabavnem druženju in spoznavanju salezijanskega načina vzgoje so se usposabljali za svoje animatorsko poslanstvo.

Ob pomoči salezijancev in mentorjev so spoznavali pomen štirih stebrov don Boskovega oratorija in njegovo Pismo iz Rima, ki ga je leta 1884 napisal svojim fantom v odsotnosti iz domačega Valdocca.

Druščino skoraj petdesetih animatorjev pripravnikov so v petek prijazno sprejeli domačini. Da so utrdili stara in navezali nova prijateljstva, so še

Don Boskov praznik v Mužljji

Rakovnik, Naj veselje bo tvoja cesta

Veržej, don Boskov oratorijski dan

Veržej, lončarski teden

Animatoriji SMC

isti večer poskrbeli animatorji iz SMC Celje, ki so pripravili zabavno-spoznalni večer in večerno molitev.

Naslednji dan so se najprej poglobili v don Boskovo Pismo iz Rima, nato pa v prvi steber oratorija, dom. Kosilu je sledil daljši odmor, v katerem so se preizkusili v raznih športnih in igralnih dejavnostih.

Popoldne sta jih čakala še dva stebra oratorija – dvoirišče in šola, nato pa so se pridružili veržejskemu župnijskemu občestvu pri obhajanju svete maše. Po večerji in odmoru je bil na vrsti veseli večer. V zadnjem delu dneva nas je čakal le še zasluženi večerni prigrizek in večerna molitev pred Najsvetejšim, nato pa vse prekratek spanec.

Za zadnji dan je ostalo spoznavanje župnije, zadnjega stebra don Boskovega oratorija. Sledila je sveta maša, na katero so se dobro pripravili in jo oblikovali z uvodi in petjem. Po njej so si v Centru DUO ogledali tradicionalno razstavo jaslic, nato pa pri refleksiji ocenili, kaj je bilo tekom vikenda dobro in kaj slabo. Potrebno je bilo le še pojesti zadnje odlično kosilo in že so se, z diplomami v žepih, s koristnim znanjem v glavah in z novimi prijatelji v srcih, odpravili proti domovom. TM

ŽELIMLJE

Pripravljalni vikend animatorjev PDV

V petek, 25. 2., je skupina mladih animatorjev napolnila prostore Majcnovega doma v Želimpljem, da bi ob druženju in skupnem delu pripravila program letošnjih postnih duhovnih vaj. S sveto mašo so cel pripravljalni vikend izročili Gospodu.

Petkov večer so namenili spoznavanju in uvajanju v

temo. Naslednjega dne so z zavzetostjo iskali po literaturi in dopolnjevali vsebinske sklope teme duhovnih vaj. Poglobljali so se v pogovor o tem, kako se prebuditi in se zavedati, da nas satan skuša v vsakodnevnem duhovnem boju in hkrati pridobiti zaupanje v orožja, ki nam jih Bog pošilja, da lahko v boju zmagujemo. Svoja razmišljanja so zapisali in jih podelili članom drugih skupin. Po sveti maši in okusni večerji so se osredotočili na nekaj smernic za delo z mladimi, ki jih je don Bosko nakazal in opredelil kot asistenco. Prijateljske vezi so še bolj utrdili ob sproščeni igri in polnočnem nogometu.

Nedeljsko dopoldne je znamenovalo še zaključno delo po skupinah, celostna evalvacija vikenda ter skupna sveta maša. Po kosilu so se poslovili v veselem pričakovanju PDV in njihovih duhovnih sadov. Luciana Cukjati

Odprli smo vrata

Po mirnejšem in bolj osebnem predbožičnem času smo v novem letu v želimeljski ustanovi na široko odprli vrata tudi zunanjim obiskovalcem. V soboto, 19. januarja, so si tako gostje lahko ogledali ustanovo, sedli za šolske klopi in prisluhnili profesorjem, vzgojitelji in dijaki pa so jih popeljali po dijaškem domu. Program smo zaključili z glasbeno-plesno prireditvijo v športni dvorani, kjer sta obiskovalce nagovorila ravnatelj šole in dijaškega doma. Tudi informativna dneva, ki smo ju pripravili 15. in 16. februarja, sta bila dobro obiskana.

Ker so dijaki ob zaključku ocenjevalnega obdobja nekoliko manj obremenjeni s šolskim delom, smo ta čas popestrili z različnimi prireditvami. V ponedeljek, 7. januarja, nam je na koncertu zapela Neisha, 28. januarja

USTANOVA SKLAD JANEZA BOSKA

Rakovniška 6
1000 Ljubljana

TRR 2420 3901 0836 316
Raiffeisen Banka

za gradnjo Don Boskovega centra Maribor s cerkvijo sv. Janeza Boska

Hvaležno se spominjamo vseh dobrotnikov. V župniji sv. Janeza Boska darujemo vsako nedeljo za vas sv. mašo in vas vključujemo v dnevno molitev naše salezijanske skupnosti.

Od 16. decembra 2012 do 15. februarja 2013 ste v sklad darovali (nekateri tudi večkrat):

Oblak L., molivci za duh. poklice – po I. Turku, Angelini T., Brus J., Čelik I., DBP, družina Durič, Drobnič F., Habe F., Hartman T., Hočurščak Z., Ivanuša T., Jakopiček J., Knez D., družina Knez, Krmavc D., Letnik I., Luketič N. M., Macerl I., Marinič, Medved V., Mirt, Možina A., Obaha B. S., Obaha M., Podbevšek F., Perovšek F., Švigelj J., Trobentar P., Verlak J., Zorko A., Zorko J., Žalik F., darovalci namesto cvetja na grob ob pogrebu Ivane Lipar, župnija sv. Janez Bosko in nekateri neimenovani dobrotniki.

Bog povrni!

Več o gradnji lahko najdete na
www.donbosko.si/maribor

sta se s predstavo GodArt predstavila komedijanta, glasbenika in imitatorja Jure Godler in Tilen Artač. V sredo, 23. januarja, smo se na športnem dnevu razpršili po celi Sloveniji. Smučali smo na Krvavcu, drsali na Bledu, plavali v Atlantisu, pohodniki pa so se v snegu odpravili na bližnji Kurešček. Don Boskov praznik smo na Rakovniku praznovali skupaj z nekdanjimi dijaki in prijatelji. Praznično mašo je vodil naš nekdanji dijak Janez Rus, ki je spregovoril o svoji poklicanosti. Ob dobro »obloženih« mizah in klepetu s prijatelji smo prijetno zaključili praznovanje.

Peter Polc

CERKNICA

Uskovniška maša

V soboto 12. januarja je v Cerknici potekala že druga 'uskovniška' maša. Pripravljala na ekipo, ki je pripravljala dogodek, je pripravila razgiban program za vse generacije.

Na začetku je bilo dovolj časa za sproščeno druženje in klepet. Obujali so spomine na pretekle poletne tedne, kako je bilo nekoč, kako je danes. Po klepetu je sledil vsebinski del srečanja, ki ga je pripravil salezijanec Marko Košnik. Zbranim je povedal nekaj besed o biseru Uskovnice, kaj je bilo včasih in kaj je Uskovnica danes. Medtem so bili otroci pri animatorjih, s katerimi so skupaj risali in se igrali.

Okoli petih je sledila skupna sveta maša, ki so jo zbrani sooblikovali s petjem, uvodi, prošnjami ...

Jože Vidic je poudaril, kakšen blagoslov je Uskovnica, da je vse, kar je bilo do sedaj na tej planini, Božje delo. Po maši je sledil kratek utrinek slik z letošnjih tednov, nekaj povabil, nato pa se je druženje nadaljevalo ob prigrizkih in čaju.

Pripravljanci postnih duhovnih vaj za mlade

Želimeljska ustanova odpira vrata

Cerknica, 'uskovniška' maša

Ribniški PASIJON
"Pridite k meni"

Sobota, **16. 3.** in **23. 3.**
Ribniški grad
ob **20h**

VSTOPNINE NI
V primeru slabega vremena uprizoritev odpade.
www.ribniskipasijon.si

naročniki Sal. vestnika, člani mašne zveze in molivci za duh. poklice

Baligač Andrej st., Ižakovci,
oče sal. duhovnika
Barbiš Štefanija, Vrhnika
Belak Marija, Dramlje
Bukovšek Jožica, Štore
Černuta Cilka, Log/Mangartom
Dermastja Fanika, Kresnice
Frumen Ernest, Hamilton, CA
Gerbič Stanislav, Stari trg/L.
Hladin Marija, Velenje
Hribernik Pavla, Ljubljana
Jurkovič Milena, Ljubljana
Korpič Marija, Petrovci
Kosec Anica, Polzela
Kosmač Flora, Idrija
Koštric Lizika, Melinci
Kotar Marija, Tržišče
Kovačič Fani, Dornberk
Kranjc Terezija, Boštanj
Krautberger Betka, Ravne/Kor.
Kreslin Marija, Črensovci

Kunšek Tončka, Sevnica
Lipar Ivana, Šenčur, mati sal. duh.
Lovšin Stanko, Ortnek
Lukovič Ivana, Ljubljana
Makovec Mara, Šempeter/Gor.
Makuc Rafaela, Šebrelje
Mihelič Antonija, Logatec
Pirc Amalija, Ljubljana
Popit Angela, Vrhnika
Puhan Kristina, Bogojina
Resnik Irma, Smednik
Selak s. Terezija, HMP, Bled
Sikole Ivanka, Dobje
Štern Vinko, Cerklje/Gor.
Terbovšek Veronika, Šmartno/D.
Titan Marija, Murska Sobota
Verdir Frančiška, Zg. Duplje
Vodovnik Jožefa, Braslovče
Zajec Terezija, Veliki Gaber
Žnidaršič Marija, Maribor

S. TEREZIJA SELAK HMP 1919–2012

V sredo, 2. januarja 2013, smo se na Bledu poslovili od s. Terezije Selak, redovnice iz družbe hčera Marije Pomočnice.

Terezija se je rodila 5. avgusta 1919 kot osmi od trinajstih otrok očetu Janezu in materi Jožefini r. Žnidaršič v preprosti kmečki družini na Konjskem, v župniji Boštanj na Dolenjskem. S. Terezija je zapisala: »V družini smo živeli skromno, ker nas je bilo veliko, a smo si pomagali in se imeli zelo radi.« Trije otroci so umrli majhni, četrta hčerka Mici pa stara 23 let. Terezija je imela takrat 12 let. Smrt te sestre, ki je bila dobra, skromna in vesela, je na Terezijo naredila

močan vtis. V njej se je vzbudilo močno hrepenenje po nebesih, ki je z leti samo še raslo.

V bližnjem salezijanskem zavodu na Radni so tedaj delovali salezijanci, ki so med ljudmi širili marijansko pobožnost in spodbujali ljudi za zavzeto krščansko življenje. Terezija je tako rasla v okolju, kjer se je čutila Marijina navzočnost. Marija jo je spremljala od rane mladosti. Pri 11-tih letih je Terezija zbolela za hudo pljučnico. Njeno življenje je viselo na nitki. Ozdravela je na priprošnjo Marije Pomočnice. Terezija je bila članica Marijine družbe in se je s prijateljicami pogosto zaustavljala pri vaški kapelici Marije Pomočnice. Nadvse se je veselila zlasti slavij Marije Pomočnice na Radni. Ob priložnosti praznovanja proglativte za blaženo soustanoviteljico hčera Marije Pomočnice s. Marije Dominike Mazzarello, novembra 1938, si je kupila njen življenjepis. Ob branju se je tudi v njej razvnela želja, da bi tudi sama izročila svoje življenje Bogu za mlade. »Vedno več veselja sem imela do molitve in ko sem zagledala kak cerkveni zvonik, mi je postalo toplo pri srcu in začutila

sem hrepenenje po Jezusu,« je zapisala kasneje.

Kmalu zatem je zaprosila za vstop k hčeram Marije Pomočnice in se jim leta 1940 pridružila v Ljubljani na Selu. Težka je bila ločitev od ljubljene doma, a pri sestrah je našla nov topl dom. »Imele so me zelo rade, jaz pa njih,« je zapisala. Njeno začetno pot uvajanja v redovno življenje so zaznamovala vojna leta. Leta 1942 je nadaljevala formacijo v Italiji in ostala tam tudi po zaobljubah, ki jih je izpovedala leta 1944. 19 let je nato živela z mladimi in za mlade v različnih sestrskih skupnostih v italijanski Benečiji. Nekatere nekdanje gojenke so ohranile hvaležen spomin in reden stik z njo vse do zadnjega. Leta 1963 je bila poslana nazaj v domovino. Najprej na Hrvaško: v Lovran in na Reko, nato v Ljubljano in na Bled, na kratko tudi v Radlje ob Dravi. Dolga leta je bila zadolžena za vzgojo kandidatinj. Bila je goreča, navdušena, materinska, a tudi zahtevna in dosledna.

Ko je leta 1987 ustanovljena samostojna slovensko-hrvaška inšpektorija hčera Marije Pomočnice, je kot namestnica dala močan doprinos pri vodenju novonastale province.

Več let ji je bilo zaupano tudi povezovanje nekdanjih gojenk hčera Marije Pomočnice, tako v Sloveniji kot na Hrvaškem.

Vsa leta je ostala tesno povezana z domačimi, zlasti z bratom Francijem, ki je bil salezijanec.

Že pred več leti je njeno telo obnemoglo in odtlej je bilo njeno glavno poslanstvo molitev in darovanje. Kadarkoli jo je kdo obiskal v njeni bolniški sobi, je imela v rokah rožni venec, pogled usmerjen na katero od svetih podob, na ustih pa molitev očenaša ali zdravamarije. Cerkev, salezijanska družina, mladi, novi duhovni poklici, domači ... so bili stalnica njenih molitvenih namenov. Ob

vsaki priložnosti je tudi izražala svoje hrepenenje, da bi čim prej šla v nebesa in mogla biti prav blizu Jezusu, Mariji, svetnikom in dragim, ki so jo že čakali tam. Prav na zadnji dan leta 2012 je Bog uslišal njena hrepenjenja in jo popeljal iz zemeljskega v nebeško življenje.

s. Marija Imperl

ANDREJ BALIGAČ ST. oče duhovnika salezijanca

Razcveta leto za letom se cvetje, leto za letom dozoreva nam sad, priroda spreminja se, znova se vrača, le človek nikdar se ne vrne nazaj. Prišla bo pomlad – na delo vabila, ne bo te zbudila iz večnega sna. Zapel je zvon, tebi v slovo ... Poln bolečin – ostaja spomin, ostaja praznina, molk in tišina ... Čas je ne rani, ostala je z nami, misel hvaležna na te!

V tišino zimskega jutra je za vedno zaspal dragi mož in oče, tast, dedi in brat – Baligačev Andrej. Od pokojnega očeta Andreja smo se poslovili 23. 2. 2013. Pogrebno slovesnost je vodil soboški škof msgr. dr. Peter Štumpf ob navzočnosti velikega števila duhovnikov in množice ljudi, ki so prišli od blizu in daleč, da se še zadnjic poklonijo pokojnemu očetu.

Minilo je polnih 82 let in še nekaj, odkar so ga v lžakovcih v družini Baligač starši položili v zibel. K pestrosti in razigranosti njegovega odraščanja so veliko

lepega dodali štirje mlajši bratje in štiri sestre. Ker takratni čas ni ponujal izobilja, je moral zelo zgodaj prijeti za delo in s tem prispevati svoj delež k preživetju cele družine. Še toliko bolj, ker je bil pač najstarejši otrok in je zaradi odsotnosti očeta po svojih močeh pomagal materi. Po končani osnovni šoli je ostal še nekaj časa na kmetiji, nato pa se odpravil na pot za boljšim zaslužkom po raznih krajih Slovenije, kjer se je med delom izučil tudi tesarskega poklica in se končno za dalj časa ustavil v Ljubljani.

Oče Andrej je izhajal iz verne družine. Starši so mu vero položili že v zibelko in bila mu je tudi vodnik na poti življenja. Tako ni naključje, da je na romarski poti v slovensko nacionalno svetišče na Brezje, pri Mariji Pomagaj, spoznal tudi svojo bodočo življenjsko sopotnico Anico iz Bratonec, s katero sta leta 1960 medsebojno ljubezen potrdila s svetim zakonom. Leta 1961 je Andrej postal ponosen oče sinu Andreju, leta '64 še sinu Dragu. Rodno Prekmurje pa ga je vedno znova vabilo nazaj domov in ker je mlada družina potrebovala varen in topel dom, sta z ženo v rojstnih lžakovcih začela graditi hišo, v katero so se leta 1969 preselili iz Ljubljane. Družinsko srečo je leta 1971 dopolnilo še rojstvo hčerke Suzane. Oče Andrej si je po vrnitvi v domači kraj poiskal zaposlitev, nekaj časa pa je bil tudi na sezonskem delu v Nemčiji. Žal pa mu je bolezen preprečila, da bi svoje delo lahko opravljal do upokojitvene starosti; bil je predčasno upokojen. Svoje moči je po upokojitvi usmeril v pomoč ženi Anici, nikoli pa tudi ni odklonil pomoči ljudem, ki so ga potrebovali. Pri sosedih in znancih je bil zaradi čuta do sočloveka zelo cenjen in spoštovan. Tako je bil več let tudi predsednik Ceha mlinarjev iz lžakovcev. Če lahko strnem v en stavek, je oče Andrej bil človek, ki se je vedno spontano

razdajal, ljudem je zaupal in jih imel preprosto rad. Kljub boleznim, obilici dela in skrbi ni nikoli omagal pod težo bremen. Pomoč je vedno znova iskal v molitvi in branju verskega tiska. Vsa leta je zvesto prebiral Družino, Salezijanski vestnik in Ognjišče. Bil je tudi član Mašne zveze in Živega rožnega venca.

Ker pa kolesa časa ni moč ustaviti, se je tudi očetu Andreju le-to prehitro zavrtilo. Otroci so odraščali in si začeli ustvarjati lastne poti. Sin Andrej je stopil na pot redovniškega poklica in se pridružil redovni družbi salezijancev. Leta 1990 je stal pred očetom kot novomašnik. Sin Drago in hčerka Suzana pa sta si ustvarila lastni družini. Z leti, ko so se začeli njegovi lasje srebri, je postal tudi dedi. Vnuki Barbara, Blaž, Mihec in Lariša so mu ustvarili svet, ki ga je že napol pozabil. Zaupali so mu svoje otroške sanje in pod večer utrujeni z licem na njegovi rami posedeli v njegovem naročju.

Življenje z ženo Anico se je v najlepšem pomenu besede dopolnjevalo, imelo vsebinsko in zvestobo ter zlahka razreševalo vse težave na poti. 53 let življenja v dvoje in prav toliko let iskrenega prijateljstva se ni v ničemer spremenilo – njegova dlan je bila v njeni še vedno zaželena, topla in prisrčna. Bil je dobrota. Človek, ki je težko komu kaj zameril, z velikim zaupanjem v Boga. To zaupanje je oče Andrej poglobljal ob raznih romanjih. Obiskal je vsa velika Marijina romarska središča po Evropi, nazadnje za zlato poroko skupaj z ženo Anico in sinom duhovnikom Andrejem še Lurd. Vera mu je dajala tudi moči v boju z boleznijo. V vseh teh letih so mu vsi družinski člani stali ob strani. V zadnjih dneh, ko je njegovo življenje počasi ugašalo, je sin Andrej sedel ob njegovi bolniški postelji in mu bral iz Svetega pisma. Kljub velikemu trpljenju, ki ga je

↳ prinesla bolezen, ga je branje Svetega pisma pomirjalo in mu prinašalo tolažbo. In tako pomirjen je za vedno zaprl od boleznih izmučene oči. Skrbna očeta roka je omahnila, njegovo ljubeče srce je obstalo. Z njim je odšel vzornik v družini, skrben mož, oče, tast in dedi, brat, prijatelj, sosed in dober sovaščan.

Oče Andrej, iz srca smo vam hvaležni za vsako vašo toplo

besedo, nasmeh, za vsako pomoč, ki ste jo dali ožji in širši okolici. Bili ste trden, delaven mož ter predvsem mož molitve in takega vas bomo ohranili v spominu. Pogrešali pa vas bodo vsi, ki so živeli z vami, vas imeli radi, pogrešali vas bomo krajani, ki smo vas srečevali na neštetih poteh. Prosite pri Bogu za nas!

Jožica Kumin

VERŽEJ

Priče evangeljske korenitosti

V začetku februarja je v Salezijanskem zavodu v Veržeju potekal inšpektorialni zbor salezijanske inšpektorije (provincije) v Sloveniji. Že 23. po vrsti.

Pomembna naloga tokratnega inšpektorialnega zbora je bila priprava na 27. vrhovni zbor salezijanske družbe, ki bo potekal v začetku prihodnjega leta (2014) v Rimu. Zbor v Veržeju je odločil, da se bo vrhovnega zbora skupaj z inšpektorjem Janezom Potočnikom kot predstavnik sobratov slovenske inšpektorije udeležil Franc Maršič, ravnatelj salezijanske skupnosti Ljubljana Kodeljevo.

Vabilo vrhovnega predstojnika Pascuala Chaveza za prihodnji razmislek na najvišjem forumu salezijanske družbe je, da bi se salezijanci zaustavili in pogledali v to, kar smo in kar naj bi bili. Zato gre že razmislek na provincialnih zborih po vsem svetu v letu 2013 v smer razločevanja tega, kako smo salezijanci mistiki

v Duhu, koliko smo resnično preroki bratskega življenja in koliko služabniki mladih. K razmisleku o teh treh vsebinskih jedrih je zborovalcem v Veržeju, 30 po številu, pomagala v prvi vrsti Božja beseda. V prvem dnevu je navdihe božjega Duha z zborovalci delila s. Damjana Tramte, inšpektorica sester hčera Marije Pomočnice. V drugem dnevu pa je v vlogo razlagalca besede Boga vstopil škof ordinarij murskosoboške škofije, msgr. Peter Štumpf.

Voditelj zbora, inšpektorjev vikar Marko Košnik, je delo zbora tako usmerjal, da je zbor pripravil vizijo salezijanskega dela in življenja v Inšpektoriji sv. Cirila in Metoda – Ljubljana vse tja do leta 2022. Skupaj s konkretnim načrtom, kako uresničiti prvi korak vizije v naslednjih treh letih. Pri nalogi odkrivanja dolgotrajnega načrta in kratkoročnih uresničljivih ciljev je nenadomestljivo vlogo moderiranja odigral Matej Cepin s Socialne akademije,

geslo križanke

pošljite do
10. aprila 2013

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Verzej.
2. nagrada: knjiga Janez Bosko: Spomini.
3. nagrada: knjiga Toneta Ciglarja: Andrej Majcen - vietnamski don Bosko.
4. nagrada: knjiga Terezija Bosca: Za vas živim.
5. nagrada: V. Dermota: Mladi materi.

Rešitev križanke SV 1/2013

Jože BERGANT
salezijanec pomočnik,
Trstenik

ki se je kot zunanji izvedenec pridružil delu zbora.

Inšpektor Janez Potočnik je v svoje poročilo za zbor strnil ugotovitve in položaj, v kakršnem se nahaja salezijanska družba na Slovenskem danes. To, kar je salezijansko življenje danes, je izhodišče za to, kar bo v prihodnosti. To misel je razvil v evharističnem bogoslužju ob sklepu zbora: kar je salezijanska družba danes, je to zaradi življenja in prizadevanja sobratov, ki so hodili pred nami. In tako se krog karizme sv. Janeza Boska sklepa in širi v novem duhovnem obzorju. V prihodnosti, ki se začne danes, bo še bolj kot v preteklosti pomembno to, da bomo Bogu posvečeni v svetu, ki je odtujen od Boga, resnično mistiki, preroki in služabniki.

M. L.

	SESTAVILA MATEJA	TELO UMRLEGA ČLOVEKA	ČRTA, POTEZA	KAJNOV BRAT	SALEZIJANSKI VESTNIK	10. IN 18. ČRKA ABECEDE	SLOVESEN SPREVED MIMO GLEDALCEV	TOPILO ZA LAKE	PRISTANIŠČE NA ŠRILANKI
	SPODNJI DEL PROSTORA				PREDMOLIVEC V MOŠEJI				
	KRTAČA ZA RIBANJE								
	NASELJE PRI RAKEKU					LUČAJ			
	ROPOTIJA, KRAMA						TV VODITELJICA ROŠ		
						ČEŠKA PRITRDILNICA			
SALEZIJANSKI VESTNIK	SOBNA RASTLINA, ŠKRNICELJ				NAŠ PREDSEDNIK BORUT				
	NAVITJE IZOLIRANE ŽICE				CIRILSKA ČRKA				
ŠPANSKO VINO				KRALJICA NEBA, JUNO					
OTOK V JADRANSKEM MORJU				FR. PISATELJ GAETAN					
MAČKA, MUCKA				CVETNI PRAH				RISARSKI OSNUTEK	DEL VOJVODINE
				MOŠKO IME					
ČEBELJI PANJ				TV VODITELJICA NATAŠA			ZEMLJIN NARAVNI SATELIT	SIMONA BENEDIK	
				SUHA PUŠČAVSKA STRUGA				ŠARENICA	
KONJ RJAVE BARVE					LEPO VEDENJE				
					ČEBELJA TVORBA				
GRŠKI BOG SMRTI						SEČ			
						ENAKI ČRKI			
ELDA VILER		TORBICA ZA BANKOVCE IN KOVANČE							
ROWAN ATKINSON		KRATICA ZA KEMIJSKI ELEMENT (IRIDIJ)			MENIČNI POZVANEK, DOLŽNIK				

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

- 1. nagrada:** vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: Anica KRNJAK, Sevnica
- 2. nagrada:** knjiga Karmen Jenič: Koliko je ura, Pripoved o življenju sv. Marije Dominike Mazzarello: Darja AJDIČ, Ljubljana.
- 3. nagrada:** knjiga Toneta Ciglarja: Andrej Majcen: Amalija MARINČIČ, Ljubljana.
- 4. nagrada:** knjiga Terezija Bosca: Za vas živim (življenjepis sv. Janeza Boska: Janez NOVAK, Brezovica).
- 5. nagrada:** rakovniška knjižica Toneta Ciglarja: Pričevalec dobrote – Andrej Majcen: Jožica TRAVEN, Sevnica.

V VERŽEJ NA ODDIH

V Penzionu Mavrica vam ponujamo prijetno preživljenje počitnic in dopusta v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitev in rekreacijo. V tišini kapele lahko najdete mir in se notranje obogatite, skupni prostori, igralnica in rokodelska delavnica ter razstave v Centru DUO pa nudijo možnost medsebojnega druženja.

Informacije in rezervacije

Penzion Mavrica*** | Puščenjakova ulica 1 | 9241 Veržej
 E: penzion.mavrica@marianum.si | S: www.marianum.si
 T: 02 588 90 60 | M: 051 370 377

penzion mavrica
 ZAVOD MARIANUM VERŽEJ
 Dom, ki združuje generacije.

OBVESTILA

Bled – Marijin don

8.–10. marec (začetek 18.00, zaključek 15.00). Postne duhovne vaje »Daj mi piti!« Za študente in mlade v poklicih, tudi tistim, ki želite izkušnjo vstopanja v osebno molitev in daljšo tišino. Potrebujete: Sveto pismo ... pa prevleko za vzglavnik, 2 rjuhi ali spalno vrečo, copate.
Voditelja: s. Metka Kastelic, HMP in p. Ivan Hočevar, DJ
Prijave: UNIPAS, za@unipas.si, 031/736.214

Bled – Marijin don

16. marec (sobota): Postno srečanje za družine.

Postne duhovne vaje

Pohorje, 15.–17. marec. Tema: Poberi se, satan!
Informacije in prijave: Marko Košnik

Želimlje – Post 2013

01.–03. marec: duh. vaje za fante in dekleta 4.–7. razreda
08.–10. marec: duh. vaje za fante in dekleta 8.–9. razreda
15.–17. marec: duh. vaje za fante in dekleta 9. razreda in srednješolce

Informacije in prijave: Klemen Balažič

Rakovnik – romarski shodi

31. marec (velika noč), 15.00 – Pobožnost zadnje nedelje v mesecu s sv. mašo.
28. april, 15.00 – Pobožnost zadnje nedelje; molitev k Svetemu Duhu pred prihodom relikvij sv. Janeza Boska v Slovenijo.

Duhovne vaje za molivce za duhovne poklice

Veržej, 4.–6. julij
Kurešček, 18.–20. julij
Tema: Svetnik – don Bosko – med nami. Začetek prvi dan ob 18.00 s sv. mašo. Sklep zadnji dan s kosilom.
Prijave: Ivan Turk

Dan odprtih vrat

2. marec (sobota): v semeniščih in redovnih skupnostih.

Novo mesto HMP

08.–10. marec: Duhovna priprava na veliko noč. Razmišljanja, molitev, priprava velikonočnih jedi in pogrnikov za praznične dni pomagajo k duhovni pripravi na veliko noč. Za dekleta in žene.
26.–28. 4. 2013 Duhovne vaje za animatorje, mlade, študente
Informacije in prijave: s. Angelca Vozelj

Veržej

10.–15. marec (nedelja–petek): Lončarski teden v Centru DUO. Spoznavanje domačih obrti ob Muri ter aktivno sodelovanje v lončarskem ateljeju.
Informacije in prijave: Ivan Kuhar
14. marec (četrtek): Ob 18.00 Kovačičev večer. Kulturni program in odprtje knjižnice v Zavodu Marianum.
22. marec (petek): Ob 11.00: Odprtje rokodelske knjižnice ter 5. velikonočne razstave pirhov in cvetnonedeljskih butar v Centru DUO.

Pomladanska srečanja animatorjev v pripravi na oratorij 2013:
Bog je z nami

za škofijo Koper:

sobota, 2. marec, 9.00–13.00, v Vipavskem Križu

za škofijo Novo mesto:

sobota, 2. marec, v Novem mestu

za nadškofijo Maribor:

nedelja, 3. marec, 15.00–19.30, v Mariboru

za škofijo Murska Sobota:

nedelja, 10. marec, v Veržeju

za nadškofijo Ljubljana:

sobota, 16. marec, 9.00–13.00, na Rakovniku

za škofijo Celje:

nedelja, 17. marec, 15.00–19.00, v Celju

Več informacij: www.oratorij.net

Večeri DRG na Rakovniku

14. marec, 11. april, 9. maj. KDAJ: drugi četrtek v mesecu ob 20.00. KJE: dvorana v gradu Rakovnik, Ljubljana. KAJ: predstavitev izvajalcev DRG, pričevanja, molitev, razvijanje scene DRG, druženje

Informacije: Marko Košnik

BLED

8.–10. 3. 2013 Duhovne vaje v tišini za študente in mlade v poklicih (prijave: za@unipas.si)

16. 3. 2013 Postno srečanje za družine

13. 4. 2013 Predavanje za starše, zakonce, mlade v pripravi na prihod don Boskovih relikvij: Z don Boskom za več veselja in dobrote

Informacije in prijave: s. Martina Golavšek

Klemen Balažič, Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel.: 031/468.974, majcnov.dom@gmail.com

s. Martina Golavšek, Partizanska 6, 4260 Bled, tel. 04/57.41.075 ali 031/443.771; md.bled@gmail.com

Boštjan Jamnik, Don Boskov trg 1, 3000 Celje, tel.: 031/486.554, bostjan.jamnik@salve.si

s. Metka Kastelic, Gornji trg 21, 1000 Ljubljana; tel. 031/736 214, kastelic.metka@gmail.com

Marko Košnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 051/337.556, marko.kosnik@salve.si

Ivan Kuhar, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/654.778, center.duo@marianum.si

Blažka Merkac, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/556.239 smp@salve.si

Ivan Turk, Puščenjakova 1, 9241 Veržej, tel. 031/358.018; ivan.turk@salve.si

Jože Vidic, Tabor 29, 1380 Cerknica, tel.: 041/ 728.293

s. Angelca Vozelj, Smrečnikova 60, 8000 Novo mesto, tel. 07/384.4421 ali 031/405.200, angelca.vozelj@gmail.com

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRI TEBI DOMA!

Salezijanski vestnik podarjamo tistim, ki ga želijo. Leta 1877 ga je ustanovil sv. Janez Bosko, v slovenskem jeziku izhaja od leta 1904. Po don Boskovi zamisli je SV dar vsem (torej zastoj), ki s simpatijo spremljajo salezijansko delo med mladimi in v misijonih. Hvaležni pa smo za vsak dar, ki nam pomaga pri kritju stroškov. Ponudite ga svojim sorodnikom in prijateljem. Takoj nam sporočite spremembo naslova.

SALEZIJANSKI VESTNIK
Rakovniška 6
1000 LJUBLJANA
tel.: 01/42.73.028
vestnik@sdb.si

*Le pri Bogu se umiri, moja duša,
kajti od njega je moje upanje.
Le on je moja skala in moja rešitev,
moja trdnjava: ne bom omahoval.
Pri Bogu sta moje rešenje in moja slava,
moja močna skala, moje zavetje je v Bogu.*

Ps 62

Talar

Don Boskove reči

Naredili so me v sobi, polni zvitkov črnega blaga, šivank, škarij in naprstnikov. Krojaška soba je last Andreja Fanellija iz Chierija, uradnega krojača tukajšnjih bogoslovcev. Takoj sem se zavedel, da sem namenjen visoki časti in da moja temna in elegantna barva pomeni odpo- ved temu svetu in njegovemu ugodju.

Postal bom plot, ki duhovnika ločuje od dru- gih ljudi. Postal bom stolp dostojanstva in ča- sti, čudežna ograda, kjer bom preživel vse svoje življenje. Obkrožali me bodo resni ljudje, polni molitve in dobrih del, urejeni kot moji gumbi.

Ošabno zadovoljstvo se je raztezalo po meni. Vse to sem že okušal v mislih, ko sem oblačil mladega bogoslovca Janeza Boska. Odel sem ga spoštljivo in častitljivo. A ni šlo vse tako, kot sem si zamišljal. Še več! Namesto v gosposkih salo- nih sem se znašel v smrdljivih celicah mladinskega zapora. Deležen sem bil žalitev, zmerjanj in pljunkov. »Dobro sem začel,« sem si mislil.

Mladi duhovnik pa si je s spoštovanjem in sočustvovanjem znal pridobiti zaupanje mladih

zapornikov. Zbogom so postali nasvidenje. Res nisem užival aristokratskega spoštovanja, žepe pa sem imel polne bombonov, čokoladic in to- baka, ki jih je vedno razdelil med zapornike. Čez dan sem velikokrat nespoštljivo zabredel v ži- vljenje, ko se je igral z mladimi. V teh trenutkih ni bilo nič pomembnejšega na svetu. Prenašal sem potočke potu, ki so me namakali, vreče apna in peska, ki so me suvali in raztegovali. Na svo- jem lepem blagu sem zbiral raztrganine mnogih poklicev, ki niso preveč lepo zakrpane. Zadel me je celo metek, ki je na srečo ubogega don Boska le oplazil!

Nikoli ne bom pozabil tisoče majhnih in velikih rok, ki so se me grabile in cufale robo- ve. Z duhovnikom sem delil občutja, kako se je vsem razdajal. Nekega dne je na vztrajanje svoje mame don Bosko nabavil nov talar. Ko sem že pomislil na mirno upokojitev, je don Bosko pre- tresljivo vzel škarje in šivanko ter me spremenil v črno obleko za staro piemontsko kmetico. Po- stal sem kostum za gledališko igro, ki jo je napi- sal za svoje mlade.

Tako se sedaj nahajam na odrskih deskah in uživam drobtine spoštovanja med aplavzi in smehom.

José J. Gómez Palacios

